

عنوان مقاله:

تمرکززدایی اگر همه جا مهم است، در آموزش های فنی و حرفه ای مهمتر است

محل انتشار:

همایش تمرکز و عدم تمرکز در فرایند برنامه ریزی درسی (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

حسین اسکندری - دانشجوی دکترای فلسفه تعلیم و تربیت - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

آموزش های فنی و حرفه ای به ویژه در دهه های اخیر با تغییرات گوناگون روبهرو بوده اند. بخش اعظم این تغییرات ریشه در دگرگونی های همه جانبه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و علمی جوامع دارد. مقتضیات دنیای مدرن سبب شده است که برای دستیابی به اشتغال حداکثری، خود اشتغالی و کارآفرینی، مسئولیت های جدیدی بر دوش نظام های آموزشی فنی و حرفه ای قرار گیرد. پیش از آنکه به تمرکز یا عدم تمرکز برنامه ریزی درسی در حوزه آموزش های فنی و حرفه ای پرداخته شود، باید ویژگی های آن، از جمله اهداف، محتوا، و انتظاراتی که جامعه از فارغ التحصیلان این نظام ها دارد، مورد بررسی قرار گیرد. با دقت در این ویژگی ها، ناکارآمدی برنامه ریزی درسی متمرکز تا حدودی خود نمایی می کند. از دیگر دلایل منطقی برای تمرکززدایی در برنامه ریزی درسی، عدم وجود تعامل لازم بین سه حوزه برنامه ریزی، پژوهش و اجرا است. این امر باعث می شود که سیاستگذاری های کلان، ضمانت اجرایی کمتری داشته و یا به نتایج ضعیفی منتهی شوند. برنامه ریزی غیرمتمرکز در این رابطه سبب می شود که تصمیم گیری ها بر اساس مشکلات و مسایل دنیای واقعی تهیه و تدوین شوند. از آن جاکه بخش قابل توجهی از موضوع کار و اشتغال به ویژگی های اقتصادی، اجتماعی، طبیعی، و فرهنگی مناطق مختلف باز می گردد، منطقی به نظر می رسد که بخشی از برنامه ریزی درسی به کسانی محول شود که این گونه مسایل را از فاصله کمتری مشاهده می کنند. در نهایت، در این مقاله ضمن اشاره به تجربه موفق برخی کشورها در زمینه برنامه ریزی متمرکز و غیرمتمرکز در قالب یک مدل، یک رویکرد بینابین به برنامه ریزی درسی معرفی شده است که در آن ضمن پیروی از یک چهارچوب کلی که در سطح کشور تهیه شده است، به مدارس و مناطق مختلف آموزشی اجازه داده می شود که برنامه را به اقتضای نیازهای مدرسه و احتمالاً جامعه محلی خود، شکل دهند.

کلمات کلیدی:

آموزش فنی و حرفه ای، برنامه ریزی درسی، برنامه درسی ملی، تمرکززدایی، اشتغال و پژوهش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/42430>

